

fraværende Kreditorer, blive ladte ude af Betragtning. Det er nemlig ikke saa — det maa man paa ingen Maade tænke sig, saaledes gaar det ikke til i Birkeligheden — at de smaa Kreditorer meget gjerne ville gjøre deres Indflydelse gjældende paa dette Valg, men naar man vedtager Lovforslaget, ikke kunne komme til det; saaledes er det virkelige Forhold ikke. Det virkelige Forhold er, at disse Mennesker aldeles ikke tænke paa at møde i Skiftefamlingen, deres Interesse er ofte saa lille, at det aldeles ikke vil kunne betale sig for dem at spændere en Formiddag derpaa. Det er i Almindelighed Folk, som, naar man lader dem være i Fred eller lader være at paavirke dem, ikke ville anse det for Umagen værdt at gaa op til Skiftefamlingen. Men det Uheldige bestaar netop i, at enkelte Sagførere, som have villet gjøre deres Kolleger Konkurrence ad denne Vej, have jaget efter disse Folks Stemmer. Til dels have de bestræbt sig for at faae disse Folk til at møde selv, men i mange Tilfælde gjøre de ikke engang det, men have blot erhvervet Fuldmagt fra dem til at stemme paa sig selv, og derved er der bleven tilveiebragt en Majoritet i adskillige Tilfælde paa en Maade, som ikke kan anses for ønskelig. Men der er en anden Betragtning, som jeg vilde fremdrage her, og det er den, at jeg mener, at de to Ting, der indeholdes i Mindretallets Forslag, maa sættes i nødvendig Forbindelse med hinanden. Jeg har i det andet Thing og ogsaa ved 1ste Behandling i dette Thing erklæret mig villig til at gaa ind paa en Begrænsning af Skifteforvalterens Ret til at kassere Kuratorvalget, naar man vilde gaa ind paa at lægge Myndigheden til at vælge Kurator i Henderne paa et Flertal, der baade efter Tal og Bægt kunde kaldes et saadant; men jeg kan ikke gaa ind paa at indskrænke Skifteforvalterens Ret til at kassere det stedfundne Kuratorvalg, naar man vil lade det blive ved det Gamle i Henseende til Maaden, hvorpaa Valget foretages. Jeg maa bede bemærket, at jeg betragter disse to Ting som nøie sammenhørende, og dersom man vil forkaste Udvalgets Mindretals Forslag med Hensyn til Maaden, hvorpaa Kurator skal vælges, vil Følgen deraf blive, at jeg ikke vil kunne gaa ind paa det Forslag, som er stillet med Hensyn til Skifteforvalterens Ret til at negte sin Godkjendelse af Valget. Jeg tror at kunne tilføie, at det ogsaa var Resultatet af Forhandlingerne i det andet Thing, at man mente, at disse to Ting staa i en naturlig og nødvendig Forbindelse med hinanden. Man kunde gaa ind paa en Begrænsning af Skifteforvalterens Myndighed, naar der tilveiebragtes en større Garanti for Kuratorvalget, som ligger deri, at ikke blot et Flertal efter Tal, men ogsaa efter Bægt skal være enigt om at vælge denne bestemte Mand; men man var ligeledes enig om, at, dersom man ikke gif ind herpaa, gif det ikke an at give slip paa Skifteforvalterens Veto, om jeg maa udtrykke mig

saaledes. Jeg vil derfor allerede nu henlede Opmærksomheden herpaa og altsaa udtale, at dersom man vedtager Flertallets Forslag i begge Henseender, vil jeg ikke kunne unbløde at forsøge paa at faae Lovforslaget ændret i det andet Thing.

Ordføreren (Alberti): Til Flertallets ærede Ordfører (Steenstrup) skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg med ham er enig i, at Lovforslaget ikke bør vedtages, saaledes som det er kommet hertil fra Landstinget. Ved 1ste Behandling har jeg som min personlige Mening udtalt, at den ubegrænsede Udgang, som Skifteforvalteren nu har til at forkaste Kuratorvalget, trænger til Indskrænkning. Om nu dette Maal naaes ved Flertallets eller Mindretallets Forslag, derimod kan jeg i og for sig ikke have Noget at erindre; men naar jeg dog har sluttet mig til et andet Forslag end det, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for *Wrs* (Steenstrup) og hans Meningsfæller, er det væsentligt, fordi jeg tror, at det er godt at faae begyndt i denne Retning. Der kan da senere gjøres større Indskrænkninger i Skifteforvalterens Forkastelsesret. Jeg tror, at Mindretallets Forslag, som jeg understøtter, vil være istand til at gaa igennem i Rigsdagen, hvorimod jeg anser det for mindre vist, om Flertallets Forslag vil kunne blive til endelig Lov, ialtfald i denne Samling. Jeg mener, at det er altsor strengt af det ærede Flertal at ville have Loven forfattet siebliffelig, fordi det ikke sætter sine *Wdrings* Forslag til Paragraferne igennem. Det kan dog være, at Forholdene kunde stille sig saaledes, at det ærede Flertal kunde blive tilfredsstillt, og jeg skal dog bede den ærede Ordfører for Flertallet om at overveie dette Spørgsmaal. Thi da vi havde Konkursloven for i Folkethinget sidst, da var den ærede Ordfører for Flertallet ligeledes meget utilfreds med Skifteforvalterens Ret til at bestemme, om der skulde være Kurator, og da hvem, og om der skulde være Inkassator, og da hvem; men dersom Mindretallets Forslag vedtages, maa dog det ærede Medlem fra *Wrs* indrømme mig, at vi ere komne noget ind paa den Grundtanke, som han forfægtede saa stærkt under Konkurslovens Behandling, og jeg kan derfor ikke rigtig forstaa, at det, selv fra hans Standpunkt vilde være rigtigt at forkaste Loven i dens Helhed, fordi man ikke kan faae det af Flertallet stillede *Wdrings* Forslag om Skifteforvalterens vedtaget. Jeg vil derfor, hvilket Ud-fald Afstemningen over de to modstaaende Hovedforslag end faar, bede Thinget om at lade Sagen gaa til 3die Behandling.

Steenstrup: Jeg maa overfor den sidste Bemærkning sige, at jeg tror, at den beror vistnok paa en Trykfeil eller Feilskrift, thi vort Hovedforslag er Nr. 2, og Forslaget uder Nr. 4 er mindre væsentligt. Jeg antager altsaa paa For-